

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΤΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

(1875—1888).

Πρὸς τοὺς Ἑλληνοδικὰς τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

Ἡ περίοδος τῶν δέκα καὶ τριῶν ἐτῶν ἅτινα περιλαμβάνονται με-
ταξὺ τῆς Γ' καὶ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος ὑπῆρξε διὰ τὸν Φιλολογικὸν
Σύλλογον Παρνασσὸν περίοδος ἐνδελεχοῦς ἐργασίας καὶ ποικίλης δρά-
σεως. Ἐκ τοῦ μηδενὸς γεννηθεὶς καὶ παραχθεὶς κατῴρθωσε διὰ τῶν
προσπαθειῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ ν' ἀνδρωθῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ καὶ σή-
μερον κ' ἀποτελῇ ἓνα τῶν σπουδαίων παραγόντων τῆς παρ' ἡμῖν περὶ
τὰ γράμματα κινήσεως. Ἦδη κατὰ τὴν παρελθούσαν Ὀλυμπιάδα
ἠξιώθη τῆς εὐφήμου μνείας τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς ΙΕ' συναγωγῆς καὶ
τοῦ συνεδρίου ἐν γένει τῶν Ἑλληνοδικῶν, κατὰ δὲ τὴν ἐν Παρισίοις
ἐκθεσιν τοῦ 1878 ἔλαβεν ἀργυροῦν μετάλλιον ἐπὶ ταῖς πρὸς τὰ ἑλ-
ληνικὰ γράμματα ὑπηρεσίαις αὐτοῦ. Σήμερον δὲ προσέρχεται εὖελ-
πὶς καὶ εὐσταλὴς πρὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος, παρου-
σιάζων τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἡ κυρία ἐνέργεια τοῦ Συλλόγου, ἥτις ἀνεγράφετο ἐν τῷ κανονι-
σμῷ τοῦ 1875 ὡς οὕσα ἢ διὰ τῆς διαδόσεως τῶν γραμμάτων δια-
νοητικῇ, ἠθικῇ καὶ κοινωνικῇ τοῦ λαοῦ βελτίωσις, ἐξηκολούθησε, καί-
περ τροποποιηθέντος τοῦ κανονισμοῦ κατὰ τὸ 1880· ἐπετράπη δὲ
μόνον τῷ Συλλόγῳ ὅπως ἐκάστοτε αὐτὸς ἐκλέγῃ τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν

τούτον πρόσφορα μέσα. Μένει δὲ ὁ κανονισμὸς ἀναλλοίωτος μέχρι σήμερον, ἄριστα δι' αὐτοῦ διεπομένου τοῦ Συλλόγου.

Οὕτως ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐξηκολούθησαν ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τὰ δημόσια ἀναγνώσματα καὶ μαθήματα· εἰσήχθησαν δ' εἰς ταῦτα καὶ καινοτομίαι, ἐν αἷς καταλεκτέον τὴν διδασκαλίαν διὰ τῆς προβολῆς τῶν φωτεινῶν εἰκόνων. Ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφή τῶν δημοσίων τούτων ἀναγνωσμάτων καὶ μαθημάτων ἤθελε βαρύνει τοὺς Ἑλλανοδίκας, ἀρκούμεθα δ' ἀναφέροντες, ὅτι ταῦτα ἀνῆλθον κατὰ τὴν περίδον ταύτην εἰς τριακόσια περίπου, ἀναφερόμενα εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς μαθήσεως.

Ἄλλ' ὁ Σύλλογος πλὴν τῆς τῶν πολλῶν ἀναπτύξεως ἐσκέφθη, ὅτι ἔδει ν' ἀναλάβῃ καὶ τῆς καθόλου ἐπιστήμης τὴν γενικωτέραν θεωρασίαν. Πρὸς τοῦτο δὲ διηρέθη εἰς τέσσαρα τμήματα, τὸ φιλολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικόν, τὸ τῶν καλῶν τεχνῶν, τὸ νομικὸν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὸ φυσιογνωστικόν. Τῶν τμημάτων τούτων μετέσχον πλὴν τῶν τακτικῶν τοῦ Συλλόγου μελῶν καὶ τὰ ἐπίτιμα, καὶ οὕτως ἀπετελέσθη ὁμόθυμος καὶ ζωντὰ ἐργασία. Ἐν ταῖς συνεδρίαις δ' αὐτῶν ἀνεπτύσσοντο διάφορα ἐπιστημονικὰ θέματα, πλὴν δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως ἐπετεύχθησαν δι' αὐτῶν καὶ ἔργα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

Οὕτω τὸ μὲν τμήμα τῶν καλῶν τεχνῶν ἔθηκε τὰς βάσεις ἐτησίων ἐκθέσεων ἀνθέων, δύο τοιαύτας διενεργήσαν, καθ' ἃς καὶ χρηματικαὶ δωρεαὶ καὶ βραβεῖα ἀπενεμήθησαν, ἀνεπτύχθησαν δ' ἔκτοτε καὶ ἐγνώσθησαν ἀνθοκόμοι καὶ φυτοκόμοι, οἵτινες ἐν μείζονι σήμερον κύκλῳ καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος θέλουσι τιμῆσαι.

Τὸ αὐτὸ τμήμα, συνεννοηθὲν μετὰ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας, διωργάνωσε τὴν ἐκθεσιν τῶν κειμηλίων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἧς τὴν ὑψηλὴν προστασίαν εὐμενῶς ἀπεδέξατο ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, τὸ πρῶτον οὕτω βῆμα ὑψηλῇ βασιλικῇ συγκαταθέσει ποιήσας πρὸς ἄμεσον ἐν τοῖς δημοσίοις συμμετοχὴν. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ἐπέτυχε πληρέστατα, συνεκίνησε δ' ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς ἀναζωπυρήσεως τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῆς ΚΕ' Μαρτίου καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν συνδεομένων ἐθνικῶν ἀναμνήσεων.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλου καλοῦ τὴν εἰσαγωγὴν συνετέλεσε τὸ τμήμα τῶν καλῶν τεχνῶν. Δυστυχῶς μεθ' ὅλην τὴν παρ' ἡμῖν ἀνάπτυξιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος ὑστεροῦμεν τῶν ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑσπερίας καὶ Βορείας Εὐρώπης δημοσίων συναυλιῶν καὶ κυρίως ἐκεῖ-

ων αἵτινες σκοποῦσι τὴν διάδοσιν κλασικῆς μουσικῆς. Πρὸς τοῦτο κατήρτισθη διὰ κόπου πολλοῦ ὀρχήστρα, ἥτις, ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος παιανίζουσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου, ἐγένετο κέντρον πυκνῆς συναθροίσεως. Οὕτω δὲ διπλοῦς συνετελείτο σκοπός, ὁ τῆς τέρεψως καὶ ὁ τῆς φιλανθρωπίας, διότι τὸ περισσεῦον χρῆμα διετίθετο ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. Ἐλαμβάνετο δὲ φροντίς ὅπως ἐν ταῖς συναυλίαις ταύταις ἐκτελῶνται κυρίως τεμάχια κλασικῆς μουσικῆς ἢ καὶ μουσικῆς ἐξ ἀγνώστων παρ' ἡμῖν ἢ καὶ νεωτάτων μελοδραμάτων, ἅτινα κατέστησαν οὕτω γνωστὰ τοῖς φίλοις τῆς μουσικῆς.

Συνετέλεσε δὲ κατὰ τὸ ἐνὸν τὸ τμήμα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος, διοργανίσαν καλλιτεχνικὴν μὲν ἐν γένει ἑκθεσιν τῷ 1885, προκηρῦξαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διαρκῆ ἑκθεσιν ζωγραφικῆς. Ἐν τῇ πρώτῃ πολλὰ παρουσιάσθησαν ἐκθέματα καὶ γραφικῆς καὶ πλαστικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς, ἔτι δὲ ξυλογραφίας, λιθογραφίας καὶ χαλκογραφίας, καὶ αἱ προσπάθειαι τοῦ τμήματος ἐστέφθησαν δι' ἐπιτυχίας. Ἡ δὲ διαρκὴς ἑκθεσις ζωγραφικῆς, ὡς ἀπόπειρα μᾶλλον γενομένη, ἔθηκε τὰς βάσεις πληρεστέρας ἐν τῷ μέλλοντι καὶ μονίμου τοιαύτης ἐκθέσεως.

Ἀλλὰ καὶ τὸ τμήμα τὸ φυσιογνωστικὸν εἰργάσθη σκοπιμώτατα. Πλὴν δὲ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ συζητήσεων, αἵτινες ἀπέβλεπον ἐκάστοτε εἰς διαλεύκανσιν διαφορῶν τῆς ἐπιστήμης μερῶν, προέβη δαπάναις τοῦ Συλλόγου καὶ ἀρωγῇ διαφορῶν δήμων εἰς σύστασιν μετεωρολογικῶν σταθμῶν εἰς διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ εἰς πληρέστερον διοργανισμόν τοῦ ἐν Ἀθήναις, τὸ μὲν κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ μακαρίτου Ἰουλίου Σμίθ, κατόπιν δὲ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Κ. Κοκκίδου. Ἐκ τῶν σταθμῶν τούτων σήμερον λειτουργοῦσι πλὴν τοῦ τῶν Ἀθηνῶν ὁ τῆς Κερκύρας, ὁ τῆς Τριπόλεως καὶ ὁ τοῦ Βώλου ἐπισήμως, ἔτι δ' ὁ τοῦ Πειραιῶς, ὁ τοῦ Μεσολογγίου καὶ ὁ τοῦ Ἀργεστολίου.

Πλὴν τούτων τὸ φυσιογνωστικὸν τμήμα προέβη δι' ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ἰδιαιτέρας εἰς τὴν φυσικὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀττικῆς. Ἐξεδόθη δὲ καὶ πρῶτον ἔργον ἰδίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἡ Μετεωρολογία καὶ Φαινομενολογία τῆς Ἀττικῆς, συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἰουλίου Σμίθ, διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου. Ἀλλὰ καὶ εἰς μελέτας ἐντολῇ τοῦ τμήματος προέβησαν ὁ μὲν κ. Θ. Χελδράιχ τῆς Χλωρίδος τῆς Ἀττικῆς, ἐκδραμῶν εἰς τὰ βορειοανατολικά τῆς Πάρνηθος μέρη καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ πέραν τῆς Δεκελείας μέχρις Ὠρωποῦ,

ὁ δὲ κ. Α. Χρηστομάχος εἰς συμπλήρωσιν τῶν μελετῶν αὐτοῦ περὶ τῶν ὁδῶν τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς, χίτνες καὶ ἐξεδόθησαν διὰ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Τὸ δὲ νομικὸν τμήμα κατέγεινε καὶ τοῦτο εἰς ἐπιστημονικὰς συζητήσεις καὶ μελέτας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς βελτιώσεως τῶν δικαστηρίων. Αἱ δὲ συζητήσεις αὐτοῦ καὶ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν ἀρμοδίων. Ἐξ αὐτῶν δ' ἐξεπήγασαν οἱ ἐσχάτως ψηφισθέντες νόμοι τοῦ κράτους περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων, περὶ καταργήσεως τῶν περὶ ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμὸν διατάξεων, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 182 τῆς Πολ. Δικονομίας, περὶ ἐποπτείας καὶ ἀναθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ ἄλλοι. Δι' εἰδικῆς δ' ἐπιτροπῆς αὐτοῦ κατέγεινε τὸ νομικὸν τμήμα περὶ τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν καὶ συνήγαγε πρὸς τοῦτο καὶ ποσὸν δραχ. περίπου 25,000 ὅπερ κατετέθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἀφοῦ δὲ τὸ ζήτημα τῆς τῶν φυλακῶν βελτιώσεως ἀνέλαθεν ἐπισήμως ἡ κυβέρνησις, τὸ τμήμα σιέπτεται, ἔχον καὶ τὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τῶν ἀρμοδίων, ὅπως προβῇ εἰς τὴν οἰκοδόμησιν φυλακῶν ἀνήθων.

Τὸ φιλολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν τμήμα εἰργάσθη ἐπίσης μετὰ ζήλου ὅσον καὶ τὰ λοιπὰ τμήματα. Αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ ἔχουσαι θεωρητικώτερον χαρακτῆρα εἶναι στενότερον ἐπιστημονικαί, καὶ ἴσως μὲν δὲν ἔχουσι τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον, ὅπερ πολλὰ τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐνεργειῶν τῶν ἄλλων τμημάτων, ἀλλὰ δι' αὐτῶν οὐκ ὀλίγα ζητήματα ἐπιστημονικὰ διαλευκαίνονται, ὥς ἀποδεικνύει ἡ εὐρημος μυεῖα πολλῶν τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐν ξένοις ἐπιστημονικοῖς περιοδικοῖς.

Ἀλλὰ πλὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν τμημάτων αὐτοῦ καὶ ὁ Σύλλογος ἐν ὁλομείᾳ προέβη εἰς διαφόρους ἐργασίας, μετὰ τῶν ὁποίων ὡς σπουδαιοτάτην καταλέγομεν πρώτην τὴν ἐν ἔτει 1879 σύγκλησιν ἐν Ἀθήναις συνεδρίου τῶν ἐλληνικῶν Συλλόγων. Τοῦ συνεδρίου τούτου σκοπὸς ἦν ἡ κοινὴ συνεννόησις περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καθ' οὓς δύνανται οἱ ἀπανταχοῦ ἐλληνικοὶ Σύλλογοι ὥς ὠφελιμώτατα νὰ συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ ὃν ἕκαστος αὐτῶν προτίθεται. Ἡ πρόσκλησις τοῦ Συλλόγου προθύμως ἐγένετο ἀποδεκτή, κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς συνήλθον ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωποι ἐξήκοντα καὶ τριῶν Συλλόγων καὶ Ἑταιριῶν, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον δι' ἀντιπροσώπων αὐτοῦ μετέσχε τῶν συνεδριῶν. Ἐκ τῶν Συλλόγων τούτων καὶ Ἑταιριῶν 22 μὲν ἦσαν ἐκ τῆς ἑσῶ Ἑλλάδος, 41 δ' ἐκ τῆς ἑξῶ, ἐξ ὧν πάλιν 3 ἐκ τῆς Δύσεως, ἐκ δὲ τῆς Ἀ-

Χαλκίδι, Πάτραις, Ἀνδρῶ, Λευκάδι, Πύργῳ, Νέᾳ Πικέρνῃ, Τραγανοῦ. Τῶν σχολῶν τούτων τὰς μὲν ἀνέλκδον ἔπειτα οἱ οἰκεῖοι δῆμοι, αἱ δ' ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ δημοτικῶν σχολῶν ἰδρυθεισῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ καὶ ἐχειραφετήθησαν. Ὁ Σύλλογος ἔκρινεν ὅτι ἄρκει εἰς αὐτὸν ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησις, ὅτι συνέστησέ τὰς σχολὰς ταύτας καὶ ὅτι αὐταὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐργαζόμεναι καὶ παράγουσαι καρπούς.

Ἡ Σχολὴ τῶν ἀπόρων παίδων Ἀθηνῶν, ἐφ' ἧς κυρίως ὁ Σύλλογος ἐφίστα τὴν μεγίστην αὐτοῦ προσοχὴν, ἐσυστηματοποιήθη εἰς πλῆρες δημοτικὸν Σχολεῖον, διηρημένον εἰς πέντε τάξεις, εἰς ἣν προσεχῶς θὰ προστεθῇ καὶ ἕκτη. Οἱ διδάσκαλοι οἱ διδάσκοντες ἐν αὐτῇ εἰσὶ πάντες τῆς νέας μεθόδου, τὰ δὲ ἀναγνωστικὰ βιβλία αὐτὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγκειμένα. Οἱ κατ' ἔτος τακτικῶς φοιτῶντες εἰς τὴν Σχολὴν μαθηταὶ κυμαίνονταί μεταξὺ 250—300, οἱ δ' ἐγγραφόμενοι ὑπερβαίνουν πολλὰκις τοὺς 700. Ἡ διδασκαλία γίνεται τὴν ἑσπέραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ διαρκεῖ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥρας. Ἡ συρροὴ μαθητῶν εἶναι μείζων κατὰ τοὺς φθινοπωρινούς καὶ χειμερινούς μῆνας, ἐλαττοῦται δὲ κατὰ τοὺς ἐαρινούς, διότι τῶν ἀπόρων παίδων πολλοὶ ἀπέρχονται εἰς τὰς πατρίδας των ἀρχομένων τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν.

Ποικίλα εἶναι τὰ ἐπαγγέλματα τῶν φοιτῶντων εἰς τὴν σχολὴν παίδων, ἀλλ' ὑπερέχουσι τὰ τοῦ ὀψοκομιστοῦ, τοῦ στιλβωτοῦ ὑποδημάτων καὶ τοῦ ἐφημεριδοπώλου, ἥτοι ἐκεῖνα δι' ἃ καὶ κυρίως συνέστη ἡ Σχολὴ καὶ ὧν τὴν μόρφωσιν σκοπεῖ αὕτη. Ὁ ἀναλογιζόμενος ἀληθῶς ὅποιον βίον διῆγον ἄλλοτε, ὅτε ὑπῆρχεν ἡ παλαιὰ ἀγορὰ, οἱ παῖδες οὗτοι «πλανώμενοι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐντὸς βορβορωδῶν ὁδῶν καὶ λογισμῶν παρομοίων», ὡς ἔλεγεν ἡ προκήρυξις τῆς 2 Δεκεμβρίου 1872, δι' ἧς ἡγγέλλετο τῷ κοινῷ ἡ σύστασις τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, οἱ ἀπὸ τοῦ ὠρολογίου ἐκείνου τοῦ Ἑλγίνου τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ μετονομασθέντες, οἱ ταράσσοντες διαρκῶς καὶ ταρασσόμενοι, οἱ ἀγριοὶ τὴν μορφὴν καὶ τὴν περιβολὴν καὶ πλουτίζοντες διαρκῶς τὰ ἀστυνομικὰ κρατητήρια, καὶ ὁ ἀποβλέπων σήμερον εἰς τοὺς παῖδας τούτους εἴτε ἐν τῇ ἀγορᾷ προθύμους εἰς ὑπηρεσίαν, εἴτε ἀνὰ τὴν πόλιν περιάγοντας ὀρθροῦ βαθέος ἔτι τὸ κιβώτιον τοῦ στιλβώματος, εἴτε τὴν ἐφημερίδα πρὸς πώλησιν, ἡμέρους, ταπεινούς, καθαρίους τὴν μορφὴν καὶ τὴν ψυχὴν, ἐν τῇ ὥρᾳ δὲ τῆς ἀργίας ἢ τῆς ἀναπαύσεως σύροντας τὸ ἐν τῷ χιτῶνι κεκρυμμένον βιβλίον, ἵνα μελετήσωσι τὸ μάθημα τῆς ἑσπέρας, δὲν δύναται ἢ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ κατόρθωμα τοῦτο εἶναι μέγα κατόρθωμα τοῦ Συλλόγου ἡμῶν.

Μετὰ τοὺς παῖδας τούτους τὸ ἐπάγγελμα τὸ μᾶλλον διαδεδομένον ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τὸ τῶν ὑπηρετῶν ἐν οἴκοις καὶ καταστήμασι καὶ τὸ τῶν μικρῶν ἐργατῶν ἐν ἐργοστασίοις τῆς πόλεως. Καὶ ἐν τούτῳ ἔτι διαφαίνεται ἡ πρόοδος ἡ ἐπιτευχθεῖσα διὰ τῆς σχολῆς. Ἀλλοτε ἡ κοσμητεία τῆς Σχολῆς περιήρχετο τὰ καταστήματα καὶ τοὺς οἴκους καὶ προσελάμβανεν ἐκεῖθεν τοὺς ὑπηρετάς τούτους καὶ ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς μάθησιν, σήμερον δὲ πάντες ἐκ τῆς Σχολῆς παραλαμβάνουσι τοὺς κάλλιστον μεμορφωμένους παῖδας, καὶ οἱ καταστημάτων ἄρχαι καὶ αἱ οἰκογένειαι γινώσκουσιν, ὅτι ἀρκούσα ἐγγύησις τιμίας ὑπηρεσίας εἶναι ἡ ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησις.

Καὶ τὸ δημόσιον δ' ἐπωφελήθη ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀπόρων παίδων. Καὶ δὴ δι' ἀποφάσεως, γενομένης ὑπουργοῦντος τοῦ μακαρίτου Ν. Παπαμιχαλοπούλου, προσετέθη ἄρθρον ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, καθ' ὃ οἱ διανομεῖς τοῦ Τηλεγράφου Ἀθηνῶν κατὰ προτίμησιν λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων.

Ἀλλ' ἡ Σχολὴ ἡμῶν καὶ ἄλλο κατάρθωσε, νὰ κατργήσῃ τὴν σωματεμπορίαν, ἥτις δεινὴ ὑφίστατο μετὰ τῶν παίδων τούτων. Οἱ πλεῖστοι δηλαδὴ τῶν ἐν τῇ Σχολῇ φοιτῶντων παίδων κατὰ πατρὶδας ἀνήκουσιν εἰς δύο καὶ μόνας ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Κορινθίαν καὶ τὴν Γορτυνίαν. Καὶ οἱ μὲν τῆς πρώτης ἐπαγγέλλονται τοὺς ὀφιοκομιστάς, οἱ δὲ τῆς δευτέρας τοὺς στιλβωτάς καὶ ἐφημεριδοπώλας. Ἀλλ' ἀποστελλόμενοι οἱ παῖδες οὗτοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν εἰς Ἀθήνας ἐμισθοῦντο ὑπὸ ἀσυνειδήτων γονέων εἰς σωματεμπόρους ἐνταῦθα ἐπὶ τιμῆματι προκαταβαλλομένῳ, οἱ δὲ δυστυχεῖς παῖδες δι' ἐκαίνους εἰργάζοντο, ὑποχρεούμενοι νὰ καταβάλλωσιν ὀρισμένον ποσὸν ἐργασίας καὶ ἀντὶ τούτου λαμβάνοντες μόνον οἰκτρὰν τροφήν καὶ οἰκτροτέραν κατοικίαν. Ἀλλοίμονον δὲ ἂν ἡ κατάστασις τῆς ἀτμοσφαίρας ἢ ἄλλα τυχαῖα περιστατικὰ ἐμπόδιζον τοὺς παῖδας νὰ κομίσωσι τὴν ἐσπέραν τὸ ὑπὸ τοῦ σωματεμπόρου ὀρισθὲν ποσόν.

Πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ τούτου οἱ κατὰ καιροὺς κοσμητορες τῆς Σχολῆς καὶ οἱ διευθύνοντες τὰ τοῦ Συλλόγου εἰργάσθησαν πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐπέτυχον σήμερον σπουδαῖον αὐτοῦ περιορισμόν, εἰ μὴ τὴν πλήρη κατάργησιν.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαιδευθέντες ἀπεδόθησαν τῇ κοινωνίᾳ ἐντελῶς διακρούσαντες τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων, περὶ τοὺς ἐκατὸν παῖδες, ἄλλὰ διπλάσιοι περίπου, διζκόψαντες τὰ μαθήματα τῶν κατωτέρων τάξεων, ἀποκατέστησαν τίμιοι καὶ ἐργα-

τικοί πολίται. Εἶναι δ' ἡμῖν ἐκ τούτων γνωστοί περὶ τοὺς ἐκατὸν πεντήκοντα, ἐξ ὧν εἰς σήμερον διατελεῖ καὶ διδάσκαλος τῆς Σχολῆς, ὧν ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν ἀποφοίτων, ἕτερος δὲ ἀνηγορεύθη κατ' αὐτὰς προλύτης τῆς Θεολογίας. Δύο ἕτεροι, ὁ μὲν ἐν Βλαχίᾳ ὁ δ' ἐν Καλκούττᾳ, διατελοῦσι διευθύνται ἐμπορικῶν οἰκῶν. Ἄλλοι δ' εἶναι ἐνταῦθα γνωστοί ἔμποροι καὶ τεχνῖται ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἄλλοι, ἀποκατεστημένοι ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Κορινθίας Καστανιά, Λαῦκα, Μπάσι καὶ Μπούζι καὶ ἐν τοῖς τῆς Γορτυνίας Ζονάτι, Παπαδᾶ, Παλούμπᾳ ὡς γεωργοκτηματῖαι ἢ μεταπράται, φροντίζουσι καὶ ἀποστέλλουσι τακτικῶς εἰς τὴν σχολὴν τοὺς ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων εἰς Ἀθήνας μεταβαίνοντας παῖδας, μεγάλως συντελέσαντες εἰς τὴν κατάργησιν τῆς σωματεμπορίας.

Μεταξὺ τῶν ἀποκατεστημένων σήμερον παίδων τῶν ἄλλοτε μαθητευσάντων ἐν τῇ Σχολῇ ἰδιαιτέραν ποιούμεν μνησίαν ἐνταῦθα τῶν τοῦ ἐφημεριδοπωλικοῦ ὀργανισμοῦ, καθότι οἱ πλεῖστοι καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πρᾶκτόρων εἶναι ἀπόφοιτοι τῆς ἡμετέρας Σχολῆς. Ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις δὲ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας μορφωθὲν τὸ καλὸν τοῦτο σωματεῖον, δὲν λησμονεῖ τὴν Σχολὴν, καὶ οἱ διευθύνοντες φροντίζουσι τοὺς μικροὺς ἐφημεριδοπώλας τακτικῶς εἰς τὴν Σχολὴν νὰ ἀποστέλλωσι.

Καὶ ἄλλο δὲ καλὸν εἰσήχθη εἰς τὴν Σχολὴν, τὸ τῆς ἰδρύσεως σχολικοῦ ταμειυτηρίου, ἐν ᾧ οἱ ἄποροι παῖδες καταθέτουσι τὰ ἐκ τῶν εἰσπραξέων αὐτῶν περισσεύματα, ἅτινα τοῖς ἀποδίδονται μετὰ τόκου 6 0/0, καταβάλλοντος τὴν δαπάνην τοῦ Συλλόγου. Ἡ ἐβδομαδιαία εἰσπραξίς τῶν καταθέσεων τῶν παίδων γίνεται κατὰ Σάββατον, ἕκαστος δὲ καταθέτης παῖς κρατεῖ βιβλιάριον ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ τε κατατιθέμενα καὶ τὰ ἀποδιδόμενα αὐτῷ ποσά. Οἱ μικροὶ κεφαλαιοῦχοι πλήρεις πίστεως καταθέτουσι τὰς οἰκονομίας αὐτῶν· ἐπετεύχθησαν δὲ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ σχολικοῦ ταμειυτηρίου λαμπρὰ ἀποτελέσματα· διότι ἐκτὸς τῆς διασώσεως τοῦ χρήματος τῶν παίδων, χρησιμοποιομένου εἰς παρκαγωγικοὺς σκοποὺς ἐν τῷ μέλλοντι, κατωρθώθη ν' ἀποτραπῶσιν οὗτοι ἀπὸ τῶν τυχηρῶν παιγνιδίων καὶ ἰδίως τοῦ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἄλλοτε παρκατηρουμένου, τῆς διὰ τῶν λίθων ἀναστροφῆς τῶν πενταλέπτων καὶ δεκαλέπτων. Φιλοτιμοῦνται δ' οὕτως οἱ παῖδες τίς πλειότερα νὰ προσκομίσῃ κατὰ Σάββατον χρήματα, καὶ ὑπῆρξε παῖς ὅστις ἐν ὀρισμένη ἐποχῇ εἶχε κατατεθειμένας καὶ μέχρι χιλίων δραχμῶν ἐν τῷ ταμειυτηρίῳ τῆς Σχολῆς. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1888 ἐποχὴν παρουσιάσθη-

σαν παῖδες καταθέται 1600 περίπου, καταθέσαντες δραχμὰς ἐν ὧ 24,626.47, αἵτινες ἐκ διαλειμμάτων ἀπεδίδοντο αὐτοῖς, εἰσὶν ὅμως οἱ καταλείποντες τὰς οἰκονομίας αὐτῶν καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Σχολῇ φοιτήσεως.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς εἰς τὰ γράμματα διδασκαλίας ἐκρίθη καλὸν ὅπως εἰσαχθῇ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς, καὶ οὕτως ἀπετελέσθῃ μουσικὸς θιάσος ἐκ παίδων τῆς Σχολῆς. Ὁ θιάσος οὗτος ἐπανειλημμένως ἐπαιάνισε δημοσίᾳ, ἐφαίδρυνε δὲ καὶ τὰς ἐορτὰς τοῦ Συλλόγου. Πολλαπλῇ εἶναι ἡ ὠφέλεια ἡ προελθοῦσα καὶ ἐκ τούτου, διότι οἱ μαθηταί, ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς, ἐξέμαθον ἤδη καὶ τὴν χρῆσιν μουσικοῦ ὀργάνου παρέχοντος αὐτοῖς ἀμέσως ἀσφαλὲς εἰσόδημα. Ἐκ τῶν ἀποφοίτων δὲ τούτων τοῦ θιάσου ἐννέα ὑπηρετοῦσι σήμερον ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς μουσικαῖς καὶ τῇ ναυτικῇ, ἄλλοι δὲ ἐπιτυχῶς ἐργάζονται ἐν ταῖς ὀρχήστραις τῶν ὑπαιθρίων θεάτρων.

Συναφὲς τῇ ἐργασίᾳ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων, ἀλλὰ δι' ἄλλην τὰξιν παίδων προσωρισμένη ἦτο ἡ γενομένη ἱδρυσις ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῆς πρακτικῆς δημοτικῆς Σχολῆς. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ταύτης ἦτο νὰ διαπαιδαγωγῇ ἠθικῶς τοὺς παῖδας καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ νέον συνδιδακτικὸν σύστημα τῆς διδασκαλίας. Ἡ Σχολὴ παρήγαγεν ἀξιολόγους καρπούς, ἔπαυσε δ' ὅτε τὸ σύστημα τοῦτο ἐφηρμόσθη εἰς πάντα τὰ Δημοτικὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν καὶ τὰ τοῦ κράτους.

Μακρὰ θὰ ἦτο ἡ ἀναγραφὴ καὶ ἄλλων ἔργων τοῦ Συλλόγου, περὶ ὧν λεπτομερεῖς εἰδήσεις παρέχουσιν αἱ ἐτήσιαι λογοδοσίαι αὐτοῦ. Μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ διενεργηθὲν δραματικὸν διαγώνισμα, ὅπερ ὅμως διεκόπη ἕνεκα τῆς φιλολογικῆς διαμάχης, ἥτις προέκυψεν ἐκ τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ ἡ μετακομιδὴ ἐκ Σμύρνης εἰς Ἀθήνας τῶν ὁσίων τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτζου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἀνάθεσις εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν. Μετέσχε δὲ ὁ Σύλλογος κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς ἐν γένει κινήσεως τοῦ ἐλληνικοῦ, ἥς συνέπεια ὑπῆρξεν ἡ προσάρτησις δύο ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, καὶ ἐπένθησεν ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν ἡρώων τῆς Μακρονίτζας καὶ κατόπιν, ὅτε νέαι συμπλοκαὶ ἐγένοντο παρὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν, τῇ φροντίδι αὐτοῦ διενεργήθη ἐορτὴ ἐν Φαλήρῳ πρὸς περίθαλψιν τῶν θυμάτων.

Ἐν γένει δὲ τὰς πρὸς φιλάνθρωπικὸν σκοπὸν εἴτε ἴδιον εἴτε ξένον δημοσίας τεύχους ἐορτὰς ὁ Σύλλογος ἀνέπτυξε δεόντως, κατορθώσας οὕτω διὰ μικρὰς καταβαλλομένης δαπάνης ἱκανὸν νὰ εἰσπράττῃται

χρήμα καὶ ἡδυνήθη, κατάρριπτομένων προλήψεων πολλῶν, νὰ διοργανίση καὶ δημοσίους χοροὺς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων.

Ὁ Σύλλογος κατὰ τὴν περίοδον ταύτην προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν καὶ τακτικὴν δημοσίευσιν περιοδικοῦ συγγράμματος, τοῦ ὁποίου συνεπληρώθη ἤδη ὁ ἐνδέκατος τόμος. Οἱ ἐνδεκα οὗτοι τόμοι τοῦ περιοδικοῦ, ἀποτελοῦντες σύνολον ἑξακοσίων τριάκοντα ὀκτὼ τυπογραφικῶν φύλλων καὶ συναποστελλόμενοι σὺν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει, πρόκεινται ἀσφαλὲς τεκμήριον μεγάλης διαανοητικῆς ἐν γένει ἐργασίας κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, διότι ἐν τῷ περιοδικῷ ἐδημοσιεύθη μὲν σχεδὸν πᾶσα τοῦ Συλλόγου ἡ ἐργασία, συνεκεντρώθη δὲ καὶ ἄλλων πολλῶν λογίων ἡ πνευματικὴ παραγωγή. Ἐξηκολούθησε δὲ καὶ ἡ ἔκδοσις τῆς ἄλλης τοῦ Συλλόγου δημοσιεύσεως, τῆς τῶν Νεοελληνικῶν ἀναλέκτων, καί, δημοσιευθέντων δύο φυλλαδίων τοῦ μὲν περιέχοντος ἀνέκδοτα δημοτικὰ ᾠσματα Θήρας, τοῦ δὲ ἱστορικὰ ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Κερκύρας, συνεπληρώθη καὶ ὁ Β' τόμος αὐτῶν. Ἐφεξῆς δ' ἡ δημοσίευσις τῶν Νεοελληνικῶν Ἀναλέκτων ἐξηκολούθησεν ἐν τῷ περιοδικῷ αὐτῷ τοῦ Συλλόγου, ἐν τοῖς τελευταίοις τόμοις τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύθη συλλογὴ Κρητικῶν καὶ Θηραϊκῶν παραμυθίων καὶ δημοτικὰ ᾠσματα διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Σύλλογος διετήρησε καὶ ἐξακολουθεῖ διατηρῶν βιβλιοθήκην καὶ ἀναγνωστήριον. Ἀμφότερα τὰ ἰδρύματα ταῦτα ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Συλλόγου εἶναι εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν. Δι' ὀλίγων χρημάτων κατώρθωσε ν' ἀγοράσῃ οἶκημα, ὅπερ σήμερον ἀνήκει αὐτῷ ἐλεύθερον, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀναπτυχθεῖσας ἀνάγκας τοῦ Συλλόγου, καὶ διὰ τοῦτο θέλει ἐκποιηθῇ προσεχῶς διὰ τῶν χρημάτων δὲ τούτων καὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ ὅπερ κέκτηται, ἀνερχομένου εἰς δρ. εἰκοσакισχιλίας περίπου, θ' ἀνεγείρῃ οἶκημα ἐπὶ τούτῳ εὐπρεπὲς καὶ ἀξιόλογον.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σήμερον ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 834, ἐξ ὧν 284 τακτικά, ἐνεργά τε καὶ πάρεδρα, 190 ἐπίτιμα, 312 ἀντεπιστέλλοντα καὶ 48 ἑκτακτα.

Τοιαύτη ὡς ἐν κατόπτρῳ ἡ ἐργασία τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῆς Γ' καὶ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος. Ὁ Σύλλογος ἐκ μικροῦ ἰδρυθεὶς καὶ ἀνδρωθεὶς συμπληροῖ τὸ προσεχὲς ἔτος τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο δ' ἀπεφάσισεν ἵνα προκηρύξῃ διαφορά διαγωνίσματα, καὶ δὴ τὰ τμήματα αὐτοῦ ἐργασθέντα ἀπεφάσισαν τάδε·

Τὸ μὲν Νομικὸν τμήμα καὶ τὸ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν προεκήρυξε δύο διαγωνίσματα, ἀμφότερα χιλιοδραχμα, ὧν τὸ μὲν θέλει διαπραγματευθῇ περὶ ἀνορθώσεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ δὲ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1844.

Τὸ Φυσιογνωστικὸν τμήμα ὥρισε διαγωνίσματα τρία, ἐξ ὧν τὸ μὲν χιλιοδραχμον θέλει διαλάβει κατὰ πόσον αἱ φυσικαὶ ὕλαι αἱ εἰς τε τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἔδαφους καὶ ὑπ' αὐτὴν ὑπάρχουσαι ἐν Ἑλλάδι δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας ἐν τῷ τόπῳ. Δύο δ' ἕτερα ὀκτακοσιδραχμα, ἐξ ὧν τὸ μὲν τίνες αἱ ἐν Ἑλλάδι εἴτε φυσικῶς εἴτε τεχνητῶς φερόμεναι ἱαματικαὶ βοτάναι, τὸ δὲ ποῖα τὰ ἔντομα τὰ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν γεωργίαν ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ Φιλολογικὸν καὶ Ἀρχαιολογικὸν τμήμα ἀπεφάσισε τὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ Συλλόγου δημοσίευσιν τῆς ἀνεκδότου Πατριακῆς Βιβλιοθήκης τοῦ κ. Ἰω. Σακκελίωνος.

Τέλος τὸ τμήμα τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐψήφισε χιλιοδραχμον γέρας εἰς τὸν συγγραφέα τῆς καλλίστης πραγματείας τῆς μελλούσης νὰ περιλάβῃ τὴν ἱστορίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας. Ἐψήφισε δὲ τὸ τμήμα ἵνα προκληθῇ ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Συλλόγου ἐκθεσίς ζωγραφικῆς σκαριωμάτων (esquisses), εἰς ἣν θέλουσιν ἀπονειμηθῇ βραβεῖα χρηματικὰ καὶ μετ' ἄλλων. Τέλος προκηρύσσει διαγωνισμόν εἰς μελοποιήσιν πέντε ποιημάτων ἐκ τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἵνα γίνωσιν ἀδόμενα κτῆμα τοῦ λαοῦ. Τῶν ποιημάτων τούτων ἐν μὲν πρέπει νὰ ᾖ ἐνθουσιῶδες πατριωτικόν, ἐν ἄλλῳ ναυτικόν, ἄλλο ἐρωτικόν, ἄλλο βακχικόν καὶ ἄλλο τέλος βαυκαλισμα.

Οὕτως ὁ Σύλλογος συμπληροῖ τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ πρὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν κατὰ τὴν λήξασαν Ὀλυμπιάδα, κατάρχόμενος σὺν τῇ συμπληρώσει τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος αὐτοῦ νέας περιόδου ζωῆς καὶ ἐργασίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1888.

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Μ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

Ἐπισυνάπτονται διὰ τὴν Ἑκθεσιν

Οἱ τόμοι τοῦ Παρνασσοῦ	11
Λογοδοσίας φυλλάδια	7
Τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου τῶν Συλλόγων	1
Ἡ μετεωρολογία τοῦ Σμίθ	2
Διάφορα ἔντυπα	

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τῶν δεκατριῶν ἐτῶν τὰ τοῦ Συλλόγου διώκησαν πέντε Πρόεδροι οἱ ἑξῆς·

1875	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΥΚΟΥΔΗΣ
1875—1878	ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ
1878—1880	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
1880—1886	ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
1886—1888	ΣΙΜΩΝ Κ. ΜΗΛΛΑΝΟΣ, ὁ καὶ νῦν τοιοῦτος.

Γενικὸς δὲ γραμματεὺς διετέλεσε καθ' ὅλον τὸ διάστημα ὁ καὶ νῦν τοιοῦτος Μ. Π. Λάμπρος, συμπληρῶν εἰκοσθετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκλογῆς αὐτοῦ.